

[Holstein.]

de bliver underkastet ikke en sanktionær, men en vejledende Folkeafstemning, ved hvilken 60 pCt. af Landets valgberettigede Borgere skal godkende dem. Jeg anbefaler en saadan Folkeafstemning, hellere end jeg ser et moderat-radikalt Kompromisforslag med lignende vag og uklar udenrigspolitisk Karakter og samme daarlige og dobbeltydige militærpolitiske Indhold som det, den nuværende Regering har fremsat. Jeg tilraader en saadan Fremgangsmaade forinden et saadant Kompromisforslag af den danske Rigsdag skulde blive ophøjet til Lov om Danmarks Riges fremtidige Forsvarsberedskab.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af:

a) *Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.*

og

b) *Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.*

Socialministeren (Steincke): Maa jeg begynde med at takke de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Parti for deres Værdsættelse af dette Lovforslag. Jeg siger dette Lovforslag, skønt der ganske vist foreligger to, men i Betragtning af de forholdsvis faa Bemærkninger, der er gjort til det lille Forslag om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, Bemærkninger, som egentlig ikke her kræver nogen nærmere Diskussion, vil jeg i det følgende holde mig til det store Forslag, Forslaget om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, hvis egentlige Opgave skulde være at søge at fastlægge dette Lovomraade endeligt, og „endeligt“ vil jo i dansk Lovgivning sige: indtil videre.

Jeg kan ligeledes takke den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Krag. Til Trods for hans tilsyneladende krigeriske Udstyr og hans mange Angreb paa Fagforeningerne, Regeringen og Socialministeren rummede hans lange Tale dog saa megen Indsigt i Problemerne, saa megen Inter-

esse for Emnet og saa megen Forhandlingsvillighed angaaende Enkeltheder, at kun en i Politik ganske uerfaren kunde betragte den som en ren Afvisning af Forslaget. Jeg ser ganske vist nok, at denne Tale betragtes som saadan, ikke alene af de konservative Blade, men ogsaa af den mere haardkogte Fløj af Venstre, der særlig grupperer sig om det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og dennes særprægede Idéverden, for hvilken det ærede Medlem Hr. Krag selvfølgelig gjorde de Skrabud, som Etiketten og den fornødne Hensyntagen til Høvdingen nødvendiggjorde, men heller ikke flere, og dette kunde efter min Formening kun dupere dem af hans Partifæller, som ikke med Duens Enfoldighed forener nogle af Slangens Egenskaber. Det er aabenbart en af disse Partifæller, de dueblide, der ifølge en i den Ferslewske Presse til dens saakaldte Referat knyttet Efterskrift fremsætter følgende korte Udtalelse, der i lige Grad vidner om Begejstring for Venstres ærede Ordfører, Foragt for Lovforslaget og undertegnede og Iagttagereens begrænsede Aandsevner. Denne Partifælle af det ærede Medlem Hr. Krag udtaler følgende til „Nationaltidende“:

„Der er ikke Græs til en Ged efter Dr. Krag's Kritik“ —
og, tilføjer Bladet:

„Manden havde ikke Uret“ —

„men naar det er Begyndelsen, har Hr. Steincke Grund til at nære Ængstelse for sit Forslags videre Skæbne i Dag“

— det vil sige i Fredags —

„hvor Dr. Krag skal fortsætte og Hr. Sven tale for de Konservative, saa bliver der ikke Græsfrø tilbage for en Hanekylling.“

Nu var det ganske vist hverken Græs til Geder eller Græsfrø til Hanekyllinger, jeg søgte, men Hjælp til arbejdsløse, der, selv om de ikke har den agrariske Betydning som Fjerkræet her i Landet, dog rent kristeligt og menneskeligt, for ikke at tale om nationaløkonomisk, har nok saa stor Betydning som disse Husdyr.

Ogsaa den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti vilde jeg gerne have takket, hvis jeg vidste, om der var Grund dertil — det var jo ikke saa meget, man fik at vide om dette ærede Partis virkelige Stilling til Forslaget eller dettes